

متن پرسش

سلام و ادب: استاد شما یک گفت و گویی در نشست «بشنو از زن چون حکایت می‌کند» تحت عنوان «راز جان‌های یگانه» برای زوجین داشتید. بعد آنجا به خود بودن و اینکه خودمان باشیم و... اشاره ای داشتید. بنده این فرمایش شما را واقعا قبول داشتم و بخصوص در دنیای امروز بیشتر قبول دارم و همواره دنبالش بودم البته ادعایی در اینکه چنین عمل کردم ندارم یعنی وقتی در دوره دبیرستان بودم می‌گفتم دوست دارم خودم باشم، بهترین باشم یا وقتی زوج‌هایی می‌دیدم که خیلی تقلیدی می‌شد رفتارشان اذیت‌کننده بود برام اما یکدفعه یک حالی پیش آمد که به این توجه کردم که عشق و ازدواج همان قصه جان‌های یگانه هست بخصوص در ابتدا که به نقطه آغاز نزدیک تر هست و شور و صداقتی هر دو نفر را در بر می‌گیرد حال اگر کارهایشان شبیه هم شود و پا جای پای هم بگذارند و یا منتظر کلام و فکر طرف مقابل باشند این تقلید نیست بلکه یگانگی ای است که آنها را در بر گرفته و زیبا و لطیف هم هست. ممکن هست از فرمایش شما در این زمینه بهرمنند شوم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که زوجین می‌توانند در جهانی نسبت به یکدیگر حاضر شوند که حقیقتاً جهان یگانگی‌ها است. به این معنا که همدیگر را درک کنند و به جهان همدیگر ذیل سکنی‌گزیدن در هسته توحیدی خانه، احترام بگذارند و ببینند که هر کدام عقل و فهم و احساس خاص خود را دارا هستند. از این جهت هر کدام باید خودشان باشند و در این‌که هر کدام خودشان هستند، قابل احترام از طرف دیگر باشند. این است راز جان‌های یگانه در زوجین. و البته باید در این مورد در این زمانه که انسان سوژه خود شده، زیاد اندیشه کرد. موفق باشید